

Egy kis segítség....

A **Mecsek** középhegység Magyarországon, a Dél-Dunántúlon, Pécestől északra. Legmagasabb pontjai: Zengő (682 m), */A középkorban Vas-hegynek hívták, mai nevét arról kapta, hogy a régiek szerint az egész hegy zúg, amikor vihar van az Adrián./*

Tubes (611 m), Hármashegy (604 m), Jakabhegy (602 m)

.Az ország többi részéhez viszonyítva gazdag ásványkincsekben ./szén, urán/

A Mecsekben szubmediterrán hatások érvényesülnek, az északi és a déli lejtők közt azonban jelentős éghajlati különbségek alakultak ki. Az éves csapadék átlaga 710 mm, az éves középhőmérséklet 10°C körül van.

Állat- és növényvilág

A Mecsekben 21 állatfaj élvez fokozott védeltséget. Összesen mintegy 5000 állatfajt, köztük legalább 700 lepkefajt határoztak meg. Az

emlősök sorában gyakori az **őz**, a gímszarvas, a vaddisznó, a róka. A mókusokon kívül erdei és mogyorós pelével is lehet találkozni. A ragadozók közül gyakori a borz, a menyét, de akad itt nyuszt és vadmacska, valamint a tavak halállományát dézsmáló vidra.

A **denevérek** közül 21 faj él itt, köztük a nagy patkósorrú, a csonkafülű és a hegyesorrú denevér.

A tájegység madárvilága is rendkívül gazdag. A Kelet-Mecsekben él egerészölyv, darázsölyv és héja.

A háborítatalanabb erdőkben **fekete gólya**,

békászó és réti sas, valamint barna kánya is fészkel.

Az éjszakai ragadozók közül a macskabagoly, a füleskuvik és a gyöngybagoly sokfelé előfordul. A Mecsek igen gazdag énekesmadarakban is. A túráink során gyakori látnivaló a fekete- és sárgarigó, a szajkó, a cinegék (szén-, barát-, kékcinege), a tengelic, a meggyvágó, az ökörszem, az erdei pinty, a nagy fakopáncs, a barázdabillegető. Tavasszal a kék galambok bűgása tölti be a bükkösöket.

Az országban csak itt, Mecseknádasd környékén

fordul elő **kerti sármány**.

A hüllők közül a legtöbb a fürge, a fali, a törékeny, és a **zöld gyík**. Lábatlan gyíkfaj a **kuszma**. Mérges kígyó nem él a Mecsekben, vízi-, erdei és haragos siklóval gyakran találkozhatunk.

A kétéltűek közül 13 faj él a tájegység lankái között. Sok a zöld varangy, a sárgahasú és a vöröshasú unka. Pettyes- és tarajos gőtével ismerkedhetünk a tavak, tocsogók mentén.

Előfordul **foltos szalamandra** is.

A halak is képviseltetik magukat, az Egregyi - völgy patakjában fürge cselle és kövi csík él.

Az Óbánya-i Pisztrángos-tavakba sebes pisztrángot telepítettek be. A gyorsabb folyású patakokban megtalálható a kövi rák.

A nedvesebb helyeken csigák élnek.

A Mecsek rovarvilága különösen gazdag, a fenyvesekben figyelhetjük meg az ácscincért, a bükkösök jellemző cincére a havasi **cincér**.

A Pécsvárad melletti Csiger-gödörben atracélt találunk, amely egy kék virágú növény, és itt él az

ún. atracélcincér.

A gyászscincér mindenhol előfordul, csakúgy, mint a **szarvasbogár** és a hőscincér. A kis apollólepke, a farkasalmalepke, valamint a kardoslepke a védett fajok képviselői. A hűvös bükkösök lakója az óriás **énekeskabóca**.

A változatos domborzati, talaj-és mikroklíma viszonyoknak köszönhetően a Mecsek növényzete igen sokszínű.

A kutatók 13 olyan növénytársulást írtak le, amelyek csak itt fordulnak elő. Azokon a helyeken, ahol a meredek mészkőlejtőkről lecsúszott a már eleve laza és vékony talajtakaró, sziklagyepek jöttek létre.

Az ilyen sziklagyepeken a legfeltűnőbb virág a

leánykörtörcsin és a **tavaszi hélics**.

A Misina-Tubes déli lejtőin fedezhetők fel a legszebb karsztbokorerdők. Cserjék, illetve néhány méter magas fák váltakoznak kisebb-nagyobb füves tisztásokkal. A cserjék képviselői között gyakori a húsos som, bibircses kecskerágó,

cserszömörce.

A Mecsekben a leggyakoribb erdőtársulás a

cseres-tölgyes. A Zengő környéki cseres-tölgyes társulás ad otthont a Mecsek legértékesebb, szigorúan védett virágának, a **bánáti bazsarózsának**. savanyúbb talaj miatt.

A fák közül molyhos tölgyeket és virágos kőrist találhatunk. A növénytársulás legkülönlegesebb virágú és egyben legértékesebb növénye a védett

majomkosbor.

Az előzőekben említett növénytársulások a hegység déli oldalán fordulnak elő nagyszámban, hiszen melegkedvelő fajokról van szó. Ha átlépünk a hegység északi, hűvösebb oldalára gyertyános-tölgyeseket találunk.

Dús cserjeszintjükön gyakori a galagonya, fagyal, a csíkos kecskerágó. A társulás ritka, védett,

növényei az **olasz müge,**

a **szártalan kankalin** és a **kék színű májvirág**.

Még hűvösebb termőhelyet kedvelnek a bükkösök, gyakran a mélyebb völgyeket foglalják el.

Az árnyékban is jól érzi magát a

Lónyelvű csodabogyó

és a **medvehagyma**.

A vízfolyások szurdokai sajátos élőhelyek, párás mikroklímát kínálnak. Sokféle fa (bükkök, szilek, juharok, kőrisek) alatt feketebodza, különféle páfrány és moha található meg.

Rendkívül különleges a barlangok élővilága, ezeken a helyeken uralkodó klímához csak kevés számú faj volt képes alkalmazkodni, bár az Abaligeti-barlangból közel 200 fajt írtak le. A barlangi patakok vizében élő **vakbolharások** és

különféle **csiga-és százlábúfélék** a legfontosabb képviselői e sajátos környezetnek.

Kirándulóhelyek

Állatkert

Babás-szerkövek

Dömörkapu	Melegmányi-völgy
Éger-völgy	Misina
Éger-tető	Kis-rét
Francia emlékmű	Orfű - Abaliget
Flóra-pihenőkilátó	Óbányai-völgy
Jakab-hegy	Tettye
Lenkei-pihenő– Ilonka-pihenő	Tubes
Lapis	Tripammer-fa
Remete-rét	Zengő
Mecsek kapu	Zsongor-kő
Mecsekszentkút	
Mandulás	
Mánfa	
Márévári - völgy	